

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Lovforslaget har faaet. Jeg forstod paa de kritiske Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen fremsatte, at selv om der var Enkeltheder i Lovforslaget, som han kunde ønske anderledes, vilde hans Stilling alligevel være den samme, som hans Parti i Folketinget havde indtaget: at man ved tredje Behandling vil stemme for Lovforslagets Vedtagelse.

Kr. Johansen: Af det Svar, som jeg nu har faaet af den højtærede Landbrugsminister, og af de Udtalelser, der er faldet fra de øvrige ærede Ordførere, ser jeg, at der ikke er nogen synderlig Grund til at stille noget Ændringsforslag, saadan som jeg antydede i mit første Indlæg, og jeg skal derfor give Afkald derpaa. Selvfølgelig stemmer vi for Lovforslaget, selv om det ikke kan ændres i den Retning, vi har udtalt Ønske om.

Det ærede Medlem Hr. Krarup mente, at jeg skulde have sagt noget om, at Kornafleveringen ikke betød nogen større Ulempe for det store Landbrug. Det, jeg udtalte, var nu noget anderledes, end det gengives her, idet jeg sagde, at Kornafleveringen var ikke saa stor en Byrde for det større Landbrug, som Produktionsindskrænkningen er for det mindre Landbrug. Og det er rigtigt. Der som man vil have det nærmere undersøgt, hvis man ikke selv har det fornødne Kendskab til det — hvad de fleste, der bor ude paa Landet, vistnok maa have —, behøver man blot at undersøge Skatteansættelsen i de forskellige Landkommuner. Man vil da se, at det større Landbrugs Indtægter er vokset forholdsvis langt mere, end Tilfældet har været med det mindre Landbrugs. Derfor vil jeg hævde, selv om der bliver sagt noget andet, at den Tanke var saa saglig underbygget, som noget kan være, og jeg beklager derfor, at jeg ikke kan faa Udbytte af at fremsætte noget Ændringsforslag. Det ærede Medlem indrømmer, at i Begyndelsen var Kornpriserne antagelige, nu var de kommet under Underkanten. Jeg ved det ikke. Kornproduktionen er sikkert ikke saa rentabel som for nogle Aar tilbage med de samme Maksimalpriser, men naar det nævnes, at det nærmest er en Underskudsforretning, kommer jeg til at tænke paa, hvad jeg har hørt og erfaret ved saa mange Lejligheder, at der næsten ikke er en Gren inden for Landbruget, der ikke giver Underskud: Kornavlén giver Underskud, Svineproduktionen giver Underskud, helt op til 100 Kr. pr. Gris, Smørproduktionen har altid givet Underskud, det er nærmest den rene Elen-

dighed, men naar de forskellige Underskud bliver lagt sammen, kommer der ret ofte en pæn Fortjeneste ud af det! Jeg tror ikke, det er saa galt, jeg tror ikke, det er en Underskudsforretning at avle Korn her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen forbavtede mig en Del. Det forundrer mig, at min kortfattede Forespørgsel til Landbrugsministeren sammen med de Bemærkninger, jeg gjorde om det Ændringsforslag, vi har stillet i Folketinget, og som jeg mener er fuldt sagligt berettiget, kunde hidse det ærede Medlem op i den Højde som Tilfældet var. Jeg maa fastholde, at der var en saglig Begrundelse; vi stillede ikke et Ændringsforslag af daarlige Motiver, som det ærede Medlem antydede. Det ærede Medlem fandt sig som Retorsion foranlediget til at komme med nogle Bemærkninger angaaende tidligere Landbrugsminister Bording; han har aldrig været særlig velset inden for Det radikale Venstre, derfor er det maaske forstaaeligt, at han faar et lille Spark til Afslutning. Vi skal ikke diskutere tidligere Kornlove, men jeg er enig i, at Maksimalprisen til at begynde med var for høj, det var min Opfattelse, og det var sikkert ogsaa den daværende Landbrugsministers Opfattelse, men naar han mødte med det Forslag, var det, fordi samtlige Landbrugsorganisationer var blevet enige om det, og han fandt sig forpligtet til og fandt det fornuftigst at fremsætte det. Mere vil jeg ikke sige om dette. I øvrigt opfatter jeg det ærede Medlems overraskende ophidsede Bemærkninger som Forsøg paa at lægge det dybest mulige Vand mellem hans Parti og mit, det er vel Tidens Tendens. Vi kan godt taale det; om Det radikale Venstre i det lange Løb kan taale det, bliver et andet Spørgsmaal.

Krarup: Jeg er nødt til at give det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen Ret i, at det er en meget daarlig Forretning at drive Landbrug, det er en Underskudsforretning, men vi, der gør det, bliver alligevel ved og kan ikke tænke os andet. Der er ingen skjulte Kilder at øse af, men det gaar alligevel, selv om Kornavl, Flæskeproduktion og Smørproduktion er noget, som ingen Penge giver. Som Landmand vil jeg have Lov til at sige til Repræsentanterne for Byerhvervene, at det er ikke altid lige let at være Landmand. Jeg begyndte paa min Forpagtning i 1923. Jeg kan fremlægge Regnskaber for de første 9 Aar, jeg drev Eskildstrup som Forpagter; i 3 Aar havde jeg Overskud, i 6 Aar Underskud, men det gik alt saa alligevel.